Fra Martyren Shaykh Anwar Al Awlaki

Når folk som agrumenter om operasjoner der personen bringer død på seg selv er tillatt eller ikke, argumenter de som er imot at denne type operasjoner er haram, på grunn av at personen selv, ikke fienden tar livet av seg.

Ibn Al Athir, i Al-Kamel, nevner en hendelse som skjedde under beleiringen av Acre av Salahudeen. Desverre nevner han det i forbifarten, uten en kommentar. Han nevner at Salahudeen trengte folk så han ba om et skipt til å frakte noen av hans soldater fra Beirut. Dette var et stort skip, som fraktet 700 soldater med ustyr og forsyninger. Kong Richard av England klarte å fange skipet, og det var Allah`s vilje at vinden stoppet, og 40 kampskip omringet dem. Likevel forsatte muslimene å forsvare seg mot denne overveldende kraften. De lyktes i å drepe mange av Kong Richard sine menn, men agrepet fra finden var veldig bra planlagt. Når den muslimske lederen så at dem ikke kunne vinne kampen, sa han “Jeg vill ikke at dem skal ta noen fanger, og jeg ønsker heller ikke at noe av utstyret skal falle i findens hender”. Så han gikk ned på brunnen av skipet og brøt et hull i den og alle druknet. Hele den muslimske styrken på 700 mann druknet i sjøen.

I følge dem som regner martyrdom operasjoner som selvmord, er åpenbart dette selvmord, fordi ikke bare drepte muslimene seg selv , men det påførte ikke fienden noe skade. Alt som ble oppnåd var at ingen muslimer ble tatt til fange, og ikke noe utstyr ble tatt av de vantroe. Jeg vil også tilføje at døden langt ifra var sikker om de hadde falt i henedene til Kong Richard, fordi historien viser at korsfarene foretrekte å holde fangene i live, på grunn av løsepenger og arbeidskraft.

Ibn Shaddad, en Shafi jurist, nevner denne historien i al-Nawader al-Sultaniyya. Men han avslutter med følgende: Folket var svært deprimert og sultanen fikk nyheter og anså dette for å bli regnet som en handling i veien for Allah og han regnet dette som en test fra Allah, og Allah Allah straffer ikke folk med rene intensjoner?. Denne avsluttende kommentar fra Ibn Shaddad reflekterer hans syn påYaqub, leder for den muslimske styrken, hadde gjort. Han sier om ham: Han var en god mann, modig og en ekspert på krigsføring. Som jeg sitert ovenfor sa han: Allah straffer ikke folk med rene intensjonr. Dette er akkurat hva lærder som godkjenner martyrdom operasjoner vil si. Dersom intersjon i muslimen er god og er for Allah sak, da er han en martyr (Shaheed), om han døde med sine egene hender eller fiendens, spiller ingen rolle. Det er internsjonen som teller.

Selvmord er en av de store syndene, så det er mulig at et stort antall muslimer ville begå selvmord og være klare til å havne i helvete, men Ibn Al Athir passer over denne hendelsen uten en eneste notat? Ikke et notat av misnøye en gang? Salahudeen regnet ofrene som martyrer, som døde i Allah`s navn. Du kan si at han ikke var en lærd. Sant nok, men han var suultan av muslimene, så hvis en hadde kunskap om virkeligheten av kriger vil det ha vært han. Han var en manns om etter sin biografi, var sterkt påvirket av Al Qadi Al-Dadhil, en stor lærd i sin tid, og han ville aldri ta noen avgjørelser uten å konsulentere han. Yaqub, gjorde sine

handlinger med kunnskap om hans soldater. Faktisk i Ibn Shaddad sine bøker, gjengiver han at alle kollektivt arbeidet sammen, i å bryte skipet fra hverandre. Er det mulig at Salahudeen Al Ayubi rettferdig gjorde en masse-selvmords aksjon, og ingen til den dags dato har mislikt det? Hvis dette hadde vært en handling som Ibn Al Athir eller Ibn Shadaad hadde vært uenig i, ville det i det minste ha bedt Allah tilgi dem for handlinge. I steden erklærer Ibn Shaddad, en lærd full av kunnskap at soldatene som utførte handlingen var martyrer.

Selv om Salahudeen og Ibn Shaddad lovpriste handlinge er ikke dette en kilde til lovgiving i islam, så vi kan ikke hevde at dette er et bevis for lovligheten av martyrdom operasjoner. Bevisene for det trenger å være hentet fra Koranen & Sunnah. Jeg har dekket temaet martyrdom operasjonen i boken min Mashari Al-Ashwaaq. Men denne overnevne hendelsen er en refleksjon av hvordan muslimer i Salahudeens følte det. Det var en tid med seier for den muslimske nasjonen.

Ved å sitere Ibn Shaddad, Ibn Al-Athir , Al Qadi Al-Fadhil, Al-Imad Al-Kattib og andre giganter på den tiden, vill man se en ånd av styrke, hat mot Allahs fiender og kjærlighet til Allah`s tjenere. Man ser også at disse lærdene sto bak dems ledere og var stående med den muslimske nasjonen mot kuffar i dems fatwa og taler. Den muslimske nasjonen var forelsket med sine ledere, for dem var soldater i Allah`s vei, og de elsket sine lærder. Selv om lærdene på den tiden var uenig om noen saker, ville de ikke snakke mot de muslime krigerne, og ville ikke gi Fatwaer som ville tilfredstille fienden. De tyrkiske soldatene som var den muslimske hæren sine soldater, var kejnt for korrupsjon og forbruk av alkohol. Likevel sier Imam Al-Ghazali at disse soldatene er beskyttere av islam, og roste dem mye. Ibn Taymiyyah sa at mange av soldatene var korrupte, men han gikk så langt som å kalle dem for Al-Taifah Al-Mansoorah.

Scholars av de gangene, selv om de var uenige på noen saker de ikke ville snakke høyt mot de muslimske krigerne av dagen og ville ikke gi Fatawa som ville spille i hendene på fienden. Omdømmet til den tyrkiske soldater som var den muslimske hærer av dagen var at for korrupsjon og forbruk av alkohol. Likevel al-Imam al-Ghazali sa disse er beskyttere av islam og hadde rikelig med ros for dem. Ibn Taymiyyah i hans egne ord sa mange av soldatene i hans tid (mamelukkene) var korrupt, men han gikk så langt som å kalle dem al Taifah al Mansoorah (Den seirende sekten)

I dag er verden snudd opp ned, når en muslim utfører en martyrdom operasjonen, er muslimene de første som fordømmer han. Kan du forestille deg hva som ville skje hvis syv hundre muslimer utfører martyrdom operasjoner på samme dag! Brødere og søstere om du er enig eller ikke angående martyrdom operasjoner, lå oss legge forskjellene bak oss. La oss støtte våre muslimske brødere som er ute på slagsmarken. Disse brødrene har ofret alt for å beskytte den muslimske nasjonens ære.

Fra Shaykh Anwar blogg (januar-22-2009)